

Jos opiskelisin vieraalla kielellä

Inkeri Jääskeläinen, Riitta Peuhu

Vuosien aikana Suomesta on kehittynyt maahanmuuttomaa. Suomeen muutetaan yhä kaukaisimmista maista, eikä osata kuvitellaan, millaiseen maahan muutetaan. Suomessa on neljä vuodenaikaa, mutta monissa paikoissa on vain kaksi. Tuntuu kuin jossain päin maailmaa olisi aina kesä. Minä pidän talvesta ja erityisesti pakkaspäivän tuoksusta.

Jos muuttaisin johonkin maahan, olisin aika avuton: en tuntisi ihmisiä, toimintatapoja enkä osaisi edes puhua. Huomaisin, että tarvitsen kielen, jonka avulla lähestyä paikallisia ihmisiä. Olisin varmaan järkyttynyt siitä, jos maassa ei olisi minulle tuttuja neljää vuodenaikaa ja niihin liittyviä muutoksia. Vaikka syksyllä on pimeää ja kylmää, silti minä kaipaen sitä lempeän syysillan tunnelmaa. Uudessa maassa en tuntisi itseäni. Alussa toki tutustuisin paikkoihin ja kävisin kaupoissa. Ehkä tutustuisin muutamaan paikalliseen ihmiseen, joka neuvoisi minua toimimaan uudessa kulttuurissa.

Kieli näyttäisi erilaiselta uudessa paikassa. Ymmärtääkseni kieltä ja kieleen liittyviä merkkejä minun täytyy löytää aikaa niiden oppimiseen. Kaikki minulle tutut kirjaimet ja äänteet alkaisivat häiritä uuteen kieleen tutustumista.

Mistä kielenoppiminen kannattaisi aloittaa uudessa asuinpaikassa?

Minun mielestäni numerot ovat hyödyllisiä, koska numeroiden avulla voin ilmaista määriä, kellonaikoja ja mittoja. Niitä tarvitsen myös asioidessa kaupassa, jossa minulle kerrottaisiin, kuinka paljon minun on maksettava ostoksistani. Numeroita tarvitsen asioimiseen vaikkapa ihmisten kanssa, jotka olisivat kiinnostuneita minun asuinpaikastani, iästä jne. Minun pitää osata kertoa kadunnimi, talon ja asunnon numero. Numerothan liittyvät myös kulkuvälineisiin, sillä kaikissa maissa liikutaan busseilla. Juuri näin minä teen. Minäpä aloitan numeroista ja sen jälkeen siirryn tervehdyksiin. Täytyyhän minun osata olla kohtelias! Uudessa maassa aivan varmasti naapurille pitäisi sanoa jotain, eikä voisi kävellä suu mutrussa ohi. Tämäpä on hieno idea!

Aloitan numerosta yksi, jonka jälkeen tulee kaksi, sitten tulee kolme. Kymmeneen saakka saan luettua ja sitten yritän lukea takaperin. Molempiin suuntiin ja yhä nopeammin. Numerot näyttävät ihan oudoilta. Äänteet eivät muistuta aiemmin opittujen kielten äänteitä lainkaan.

Yritän olla ahkera ja muistaa jotakin numeroita. Luen hitaasti, sillä minun vaikea lausua näitä sanoja nopeasti. Miksi tämä kielenoppiminen on näin vaikeaa? Yritän opetella seuraavat numerot, vaikkapa kahteenkymmeneen saakka. Aloitan taas hitaasti, pikkuhiljaa nopeammin. Lasken mielessäni twinkieliset numerot ja sanon kuitenkin äidinkielelläni. Minä en muista mitään! Apua!

Ehkä minä en sittenkään aloita numeroista, sillä onhan minulla 10 sormeä. Aina voin käyttää käsiäni. Päätän opetella Speden Pronominirockin innoittamana muutaman pronominin: minä, sinä, hän, me, te, he. Näin helppoahan tämä on! Minä, mä.... Hih. Twin kielessä minä on ME. Mikä yhteensattuma! Jess. Tämän minä muistan. Nyt voin aina sanoa me, me, me, me. Hienoa! Olen hyvä!

Kuulin yhden rouvan sanoneen joskus *essesee*, *anoppaa*. Tämä sanat opin ennen kuin edes osasin kuvitella, mihin elämänpolkuni minut kuljettaa. Anoppaa ei ole anoppi, vaan se tarkoittaa aamua. No tottahan toki. Anoppihan on aamulla varhain hereillä ja touhua aktiivisesti. Essessee on sellainen sana, että siihen liittyy niin monta epämiellyttävää kokemusta esseen kirjoittamisesta, niin tuonkin minä

muistan koko loppuelämäni. Onneksi twin kielessä ei tarvitse kirjoittaa esseitä, kun kuulee jonkun sanova essesse. Se tarkoittaa pakkoa eli sitä käytetään silloin, kun tarkoitetaan tehtävää, joka täytyy tehdä.

Kolme vuotta sitten osallistuin ahkerana ja innokkaana oppijana Toistopajaan. Ajattelin, että helposti siinä oppii toistamalla uuden kielen sanoja. Silloin taisin osallistua farsin kielen oppimiseen. Kyllä se toistomenetelmä oli hyvä! Muistan vieläkin kaksi sanaa: *te'rass* 'vatupassi' ja jokin *tsimini* 'hohtimet'. Nyt varmaan kaikki pitävät minua erittäin fiksunä kielenoppijana. Minäpä kerron salaisuuden, miten minä nämä sanat pistin korvani taakse. Nämä kuulostivat erittäin makeilta ja niihin liittyi muita merkityksiä. Vatupassia tarvitaan, kun rakennetaan terassia eli työkalun nimi on *te'rass*. *Tsimini*-sanan lausun varmasti väärin, enkä osaa sitä kirjoittaa kielen omilla merkeillä, mutta sanan muista silti, koska liitin siihen sanaan ihanan lempilaulun Chim Chim Cher....

Laula ja opi kieltä tai opi kieltä ja laula. Se on win-win -tilanne!

Uuden kielen oppiminen on haastavaa, mutta kurkistus sanastoon auttaa oppijaa eteenpäin. Pienen pienistä pisaroista se merikin syntyy. Kun löytää jyvän, haluaa toisenkin. Yhdestä sanasta voi rakentua kieli, jota voin tarvita uuden ammatin oppimiseen.